

رەھەندە فەلسەفە يەكانى مروقق لە شىعري صابریدا

پ.ى.د. حسن حسین صدیق

زانكۆي راپەرين

كۆلچى زانسته مروقايدەتىيەكان

بەشى فەلسەفە

پىشەگى:

صابرى وەك شاعيرىكى كوردى شارى كەركوك لە عەشيرەتى جەبارى خاودنى كۆمەلى بەرھەمى شىعر و هونەر، كە لە ديوانىك بە ناوى " ديوانى صابرېوه" چاپ كراوه. ئىمەى كەلى كورد خاودن مىژووېكى دىرىين و پر لە بەرھەمى هزرو شىعر و هونەر و ئەدب...هەتد، خاودنى چەندەها شاعير و نووسەر و ئەدىبى بە ناوبانگىن، ئايا لە هەمان كاتدا كورد فەيلەسوفى نەبوه؟ بەردهوام ئەم پرسىارە دەكرى بۇچى فەيلەسوف لە كورده نىيە؟ ئىمە بۇ ولامى ئەو پرسىارە پىويستە پىوهريك هەبى بۇ ديارىكىرىنى فەيلەسوف و جياكردنەوهى لە كەسانى ترى وەك شاعير و نووسەر و ئەدىب . ئايا ناكرى ئەدىب يان نووسەر يان شاعير لە هەمان كاتدا فەيلەسوفىش بى؟ لىرەدا هەولددەم بە شىيەكى مىتودى خويىندەوه بۇ ئەم بابهتە بکەم.

مىتودى ئەم توپىزىنه وەيە برىتىيە لە شىكىرنەوه و بەراوردىكىرىنى دەقە شىعرييەكانى "صابرى" لەگەل بۇچۇونى فەيلەسوفانى ترى وەك سوکرات و كونفوشيوس.

ئەم توپىزىنه وەيە لە سى تەوەر پىكھاتووه:

- ١ تەوەرى يەكەم: چەمكى فەلسەفە و فەيلەسوف
- ٢ رەھەندى مەعرىيفى و ئونتولوچى مروقق
- ٣ مروقق لە نىيوان جەوهەر و روالفەتدا.

ته‌وهری په‌که‌م: فهله‌سده و فهله‌سوف.

بو ئه‌وهی دوخی فهله‌سده و فهله‌سوف له نیو بیرمه‌ندانی کورد دیاری بکهین، ئه‌وهی پیویسته سه‌رتا بگه‌ریمه‌وه بق فهله‌سده و فهله‌سوفان و باهه‌ته فهله‌سده‌یه‌کان و چونیه‌تی قسه‌کردنی ئه و فهله‌سوفانه له‌سر بابه‌ته‌کان. لیره‌وه ده‌پرسین فهله‌سده چیه؟. له و‌لامدا ده‌لین: فهله‌سده بريتیه نییه له هزر، چونکه گه‌ره‌له‌سده هزر بی، ئه‌وا هیج کومه‌لگایه‌کی مرؤفایه‌تی نیه خاوهن هزر و دانایی نه‌بی بق ریکخستنی ژیانیان، که‌واته هه‌موو هوز و گه‌لیک و کومه‌لگایه‌ک خاوهن هزری تایبه‌ت به خویه‌تی بق ریکخستنی ئاراسته و رووره‌وهی ژیانیان، بویه گه‌ر بلین فهله‌سده هزره ئه‌وا هیج شوین و کاتیکی دیاریکراو بق دروستبونی نییه. به‌لکو فهله‌سده شتیکی تایبه‌ته له نیو هزدا (زیناتی، ص ۷).

بو زیاتر ئاشنابوون پیویسته بزانین هزر چیه؟ هزر يان هزرین بريتیه له جولانه‌وهی زهین له شتی زانراو بو شتی نه‌زانراو (حسن، ص ۱۶)، که‌واته فهله‌سده و‌لامدانه‌وهی پرسیاره‌کانی نیو زهینه که به هزر ناسراوه، پرسیاره چاره‌نووسازه‌کان له بواری گه‌ردوون و بعون و مرؤوف. لیره‌دا ده‌بینین "ئه‌ریستو تالیس" له په‌رتووکی "می‌تافیزیک" ده‌لیت: "فهله‌سده بريتیه له تیرامانیکی تیوری بق بنه‌مای يه‌که‌می شتله‌کان، دوا هوکار که دکه‌وه‌یت دواش کانه‌وه. يه‌که‌م که‌س ئه‌م تیرامانه‌یه به‌رامبهر جیهان کرد بی "تالیسی مالتیه" ئه و ده‌باره‌ی بنه‌مای يه‌که‌می شتله‌کان ده‌لیت "ئاو" سه‌رجاوه‌ی هه‌موو شتله‌کانه. بویه دامه‌زینه‌ری يه‌که‌م بق فهله‌سده "تالیسه" و‌دک تیرامانیکی تیوری بق هوکاره کوتایه‌کانی شتله‌کان له‌سده‌دی (۱ پ.ز) (زینات، ص ۸). ئیمە گه‌ر براونینه فهله‌سده و‌دک دیارده‌یه‌کی مرؤفایه‌تی و مرؤفیش و‌دک ئه‌ریستو ده‌لیت: "زینده‌وهریکی هزرغان و قسه‌که‌ره و خواستی بق زانین و زانست‌هه‌یه" و هه‌رودها ده‌باره‌ی بعونی خوی و چاره‌نووسی ده‌هزری و رامان دکا، يان مرؤوف و‌دک "هایدگه‌ر" ده‌لیت: "زینده‌وهریکی ئه‌نتولوچیه به دواش بونی گشتی و راسته‌قینه و ته‌واو ده‌گه‌ری". گه‌ر هه‌موو ئه‌مانه راست بن، ئه‌وا ئاسان نییه دروستبونی فهله‌سده بق ره‌گه‌زیک يان هوزیک يان گه‌لیک بگه‌ریت‌وه، به‌لکو پیویسته ههر له سه‌رتاوه بلین خالیکی سه‌رتاوه نییه له می‌ژوودا بق دورستبونی فهله‌سده. (عبدالحمید، ص ۲۴-۲۳).

بویه ده‌لین فهله‌سده بريتیه له چالاکی ئه‌قلی که توانای پرسیارکردنی هه‌بیت، که‌واته پرسیارکردن پائنه‌ری بیرکردن‌وه‌دیه. وه سه‌رسم بون سه‌رتاوه فهله‌فاندنه، وه سه‌رسم بون پرسیاریکی شاراوه‌یه، ته‌نها به سه‌رسم بون گر ده‌گری. که‌واته پرسیارکردن به‌سه بق به ئاگابوونی مرؤوف و تیکوشان له پیناوه زانین و دؤزینه‌وهی راستی. (شایع، ص ۲۵-۲۶). گه‌ر بپرسین فهله‌سده چیه و بق پیناسه‌که‌ی "برتراند رسن" بگه‌رینه‌وه: "زانست ئه‌وه‌یه که دهیزانین، وه فهله‌سده ئه‌وه‌یه که ناییزانین". ئیمە گه‌ر پیناسه‌که بگورین و بلین: "فهله‌سده پرسیارکردن، وه زانست و‌لامدانه‌وه‌دیه". لیره‌وه ده‌بینین که و‌لامه زانستیه‌کان جیگیر نین و به‌رده‌وام ده‌گورین، به‌لام پرسیاری فهله‌سده به‌رده‌وام کراوه‌یه، ئه‌مه‌یش پال به مرؤفه‌وه ده‌نیت تا بگاته

زورترین و لام "ولادمی نوئ" ، به کورتی پرسیاری فهلهوف هۆکاره بۆ گەشە و پیشکەوتى زانست و ھونەر و ژيان. (شایع، ص ۲۸).

بەلام سەبارەت به فەيلەسوفە ئەو كەسيە كە به مىتودىكى عەقلانى و لامى ئەو پرسیارانە دەداتەوە لە نیو بەرهەمە كانىدا ھەن، رەنگە و دك شىعر يان پەخشان يان رۆمان گوزارشت لە بوجۇونى خوى بکا ، بەلام ھەر فەيلەسوفە و خاوهنى سىستەم و زاراوهى تايىبەت بە خۆيەتى. بۆيە لىرەدا گەر ئىمە شىعر و پەخشان و رۆمانى نووسەرانى كورد بخوينىنهوە ئەو دەبىنەن بە جۆرەكەن باس لە كىشەكانى مەرۆڤ دەكەن، وەسى دياردە گەردوونىيەكان دەكەن، باس لە بۇون و كىشەكانى دەكەن، ئايا لەم رىگايەوە ناتوانىن بلېيىن ئىمەيش فەيلەسوفمان ھەيە؟ گەر خاوهنى مىتودى فەلەسەفەيش نەبن، بەلام و لامى پرسیارە چارەنۇسازەكانىان داوهتەوە. خالىكى تر زور گرنگە ئەو دەيش باگراوهندى ئايدىيالۇزى و كلتورى و روشنبىرى كەسەكان، ئەم باگراوهندە كارىگەرى ھەيە لەسەر چۈنەتى بىرگەردنەوەيان ، بۆيە دەبىنەن نووسەران و بىرمەندان و شاعيرانى ئىمە زياتر لايەنى ئايىنە و كۆمەلايەتى و سىياسى رۆلى ھەبووە لە كارەكانىاندا، چۈنکە فەيلەسوف بەرهەمى سەردەمەكەى خۆيەتى، بارودۇخى سەردەمەكەى خۆى چۈنە، بەو جورە ئەو دەيش باس لە كىشە و گرفتەكان دەكا. گرفت و قەيرانەكان چۈن بن ئەوا فەيلەسوف دروست دەبى . بۆيە بىرمەندانى ئىمە يان فەيلەسوفانى ئىمە هيچيان لە فەيلەسوفانى جىهان كەمتر نىيە ، چۈنكە ئەوانىش بە شىوازى خۆيان باسيان لە قەيران و گرفتەكانى مەرۆڤ و پەيوەندى مەرۆڤ بە يەزدان و سروشت و نىشتمان و بۇونەوە كەردووە. با لە فۆرمى شىعر يان ھونەر يان پەخشان ئامازەيان پى كردى، چۈنکە زور لە فەيلەسوفان لە رىگاى شىعر و ئەدب و رومانەوە گوزارشىيان لە بوجۇونە فەلەسەفيەكانىان كەردووە لەوانە "پلاتون - نىتشە - سارتى - ابن سينا - ابن توفىيل ... ھەتىد".

تەوەرى دووھەم: خۇت بناسە(مەرۆڤ و خوناسىن) (صابرى و سوکرات).
يەكىك لە گرفتە فەلەسەفەيەكان بە درىزابى مىزۇوى فەلەسەفە بىرىتىيە لە "مەرۆڤ" و پرسیارەكانى و دك ئەو دى "مەرۆڤ چىھە ؟ جەوھەرى مەرۆڤ چىھە ؟ ئايا مەرۆڤ ئەقل و نەفسە يان تەنها ئەقلە يان نەفسە ؟ ئەم گرفتائە و چەندىن گرفتى ترى فەلەسەفى ھەن كە فەيلەسوفان قىسىيەن لەسەر كەردووە لەوانە "سوکراتى فەيلەسوف و صابرى شاعير). لىرەدا نموونە "سوکراتى فەيلەسوف" وەرددەگرىن كە باس لەوە دەكا ، چەند گرنگە مەرۆڤ خۇدى خۆى بناسەتەوە، ئەو ناسىنەوە ج لەررووى مەعرىفىيەوە بى يان ئەنتولوچى يان ئەخلاقىيەوە، گرنگە ئەو دەيە مەرۆڤ خۇدى خۆى بناسەتەوە (وولتر ستىس، ص ۱۰۱۰).

لىرەدا مەرۆڤىك يان كەسىك كە تا ئىيىستا بە باشى نەناسراوە لەناو خويىنەران و روشنبىرىنى ئىمە كە ئەو دەيش "شىخ نەجمەدين شىخ عەبدولەحمان بەرزنجى"^۵، ناسراو بە "صابرى" ، دەمەوى ئەم مەرۆڤە و دك فەيلەسوفىك پىناسە بکەم بە گەرانەوە بۇ ھەندى دەق و تىكىستى كە ئامازە بە ھەندى گرفت و كىشە فەلەسەف دەكا تايىبەت بە مەرۆڤ و پەيوەندى بە خۇدى خۆيەوە لە رووى "چاکە و زانىنەوە" ھەرودەك چۈن "سوکرات" بە

هه‌مان شیوه‌جه ختی له‌سهر نه و دوو باهته کردوده له فهله‌فهکه‌یدا. صابری به هه‌مان شیوه‌ی "سوکرات" له دقیکدا به ناوی "خوت بناسه" زور به جوانی و میتوادنه باس له‌وه دهکا که مرؤوف پیویسته خودی خوی بناسته‌وه، دواز ناسینه‌وهی خودی خوی پیویسته بزانی په‌رودگاری نه و کیه، کاتن مرؤوف دهگاته نه‌م قوناغه پیویسته چی بکا؟. ئه‌رکه له سهر مرؤوف دواز ناسینه‌وهی خولقینه‌مری خوی، فه‌رمان و رینماهه کانی جی به جی بکا، به‌لام ده‌بینین مرؤوفه‌کان له‌م قوناغه‌دا شکست ده‌هین، ئایا هوکاری نه و شکسته چیه؟ پیش نه‌وهی باس له بوجوونی "صابری" بکه‌م، پیم باشه ئاماژه بوجو ووت‌هه کانی "بودا" و "سوکراتیش" بکه‌م له‌م باره‌وه، "بودا" پی وایه مرؤوفه‌کان کاتن گیرده‌ی "نه‌فس و شه‌هه‌وات" ده‌بن، نه‌وا نه‌هامه‌تی و ناخوشی و گرفت و دل ته‌نگی... تووش ده‌بی. سوکراتیش هوکاری نه‌وه بوجو نه‌زانین ده‌گه‌رینیت‌هه‌وه، نه‌زانینی مرؤوف به خوی و ماهیه‌تی خوی، چونکه "چاکه و زانین" بیه‌کده ده‌بستیه‌وه بوجو نه‌وهی مرؤوف بگاته راست و به‌خته‌وه‌ری، نه‌وا پیویسته سه‌رها بزانیت چاکه چیه؟ که‌واته زانین هه‌نگاوی بیه‌که‌مه له رزگاربوونی مرؤوفه‌کان له نه‌هامه‌تیه کان نه‌فس و شه‌هه‌وات (محمد جدیدی، ص ۲۴۸-۲۴۹)، بوجه سه‌رها پیویسته مرؤوف خوی له‌وه بپاریزیت، هه‌رودها" بودا "کۆمه‌لی شیوازی و درزشی داناوه بو نه‌وهی مرؤوف خوی ده‌رباز بکه له و گرفتانه.

مه‌به‌ستم لیزه‌دا نه‌وه‌یه، که قسه له‌سهر بوجوونه کانی "صابری" بکه‌م که زور به میتوادنه "هه‌نگاو به هه‌نگاو" باس له‌وه دهکا که چون مرؤوف کاتن گیرده‌ی نه‌فس و شه‌هه‌وت ده‌بی چاره‌نووسی چون ده‌بی و چاره‌سهر بوجو نه‌وه دوچه چیه. به تایبته‌تی په‌یوه‌ندی مرؤوف به خوای خویه‌وه.

ئیمه ده‌زانین له فهله‌فهی ئیسلامیدا هه‌موو فهیله‌سوفه‌کان باس له‌وه ده‌کهن که مرؤوف ده‌بی له ئاموزگاری و رینماهه کانی خودا ده‌رنه‌چیت، چاره‌نووسی مرؤوف به‌ست اووه‌ته‌وه به پا به‌ندبیونی به و رینما و ئاموزگاریانه. که‌واته کاتیک "صابری" له یه‌کیک له دیره شیعره کانیدا ده‌لیت :

"نه‌ی له چوچلی خه‌فله‌تا هه‌ر ره‌وکه‌وانی چاره‌وا رؤز و شه و وردی زوبانت نه‌م به‌رخه وا نه‌وه کاره وا" "نه‌سل و نه‌سلی خوت بزانه هاتوو و چونت تیزگه—با به‌گه‌ورهت حه‌زرتی ئاده‌م (صفی) داکت حه‌وا" (دیوانی صابری، ص ۵۳).

لیزه‌دا "صابری" زنگی ئاگادارکردن‌وه بوجو مرؤوف لیزه‌دا بوجو نه‌وهی بزانی نه‌وه نه‌وهی "ئاده‌مه" و پیویسته ودک "ئاده‌م" رفتار بکه، ودک نه‌وه هه‌لسوکه‌وت بکه، که مرؤوف زانی "ئاده‌م" کیه، بوجی هاتووه، په‌یامی چیه، نه‌وه مه‌رجه له‌سهر مرؤوفیش ودک "ئاده‌م" بی، نوینه‌ری "خودا" بی له‌سهر زه‌وهی، په‌یامی خودا جی به جی بکه، به پیچه‌وانه‌ی نه‌مه‌وه، گه‌ر مرؤوف نه‌زانی نه‌سلی چیه، نه‌وه نازانی چون رفتار بکه، چون ره‌زامه‌ندی خوای خوی به‌دهست بینی، چون زه‌وهی ئاوه‌دان بکاته‌وه. چونکه هه‌مووان ده‌زانین "ئاده‌م" کیه و بوجی هاتووه. بوجه له ئیستادا گه‌ر بر وانینه دوچه مرؤوفه‌کان له جیهانی هاچه‌رخدا، راسته‌وه خو ده‌زانین مرؤوفی نه‌م

سهردهمه بوجی بهو جوره رفتار دهکا، " رفتاری مرؤوف سه‌ردهم تهنا له مرؤوف ناجی " چونکه ئهو مرؤوفه‌ی " صابری " ئامازه‌ی بو کردوه، " نهودی ئاده‌مه " ئایا " ئاده‌م " بهم جوره مرؤفانه قایله ؟ بهو جوره رفتارانه رازیبیه ؟ . كه‌واته " صابری " يه‌كه گرفتی مرؤوفی سه‌ر زه‌وی به شیوه‌یه‌کی فه‌لسه‌فه‌ی دیاری کرد، هر وک چون پیشتر " سوکرات " دمرکی بهوه کرد" گرنگه مرؤوف پیش هه‌موو شتیک خودی خوی بناسیته‌وه ". دواي ناسینه‌وه‌ی مرؤوف بو ئه‌سلن و نه‌سلی خوی و ئه‌رك و کاري ئهو چیبه ، زانی ئهو کیبه، چون په‌یدا بوه، ئه‌وه پیویسته چی بکا ؟

" صابری " بؤ و‌لامی ئهو پرسیاره پیی وايه ، مرؤوف ده‌بی په‌روه‌دگاری خوی بپه‌رسنی ، ملکه‌چی فه‌رمان و رینمايیه‌کانی بی ، چونکه دواروژی مرؤفه‌کان و جاره‌نووسیان په‌یوسته به‌هودوه. گهر مرؤوف پیچه‌وانه‌وه‌ی ئه‌مه کاره‌کانی خوی ئه‌نجاما ، به‌رده‌وام بؤ له رفتاریک که دز به په‌یامی " ئاده‌مه " ، ئه‌وا ژیانی ده‌بیت‌ه دۆزه‌خ . ئایا ئه‌مه راسته ؟ هه‌موو ده‌زانین زانا و فه‌یله‌سوغان باس له‌وه ده‌کهن کاتی مرؤوف گیروده‌ی ده‌ستی نه‌فس و شه‌هودت و حه‌زو و ئاره‌زو وه‌کان ده‌بی ، ئه‌وا ژیانی تهناها " نیگه‌رانی و نه‌هامه‌تی و ناخوشی " بـه‌ره‌هـم ده‌هـیـنـی ، ئـایـا ژـیـانـی دـۆـزـهـخـیـشـ هـهـرـ وـاـنـیـهـ ؟ لـیـرـهـداـ " صـابـرـیـ " هـوـکـارـیـ ئـهـ وـنـاخـوشـیـ وـ دـلـ تـهـنـگـیـ وـ نـهـهـامـهـتـیـهـ بـوـ " مـلـکـهـچـبـوـونـیـ مرـؤـوفـ بـوـ نـهـفـسـ وـ شـهـهـوـهـتـ " دـهـگـیرـیـتـهـوهـ. بـوـیـهـ لـهـ دـهـقـیـکـدـاـ دـهـلـیـتـ :

" خالقت کییه اگاهه‌ی پی بکه ئه‌ی بی خه‌به‌ر ... حه‌یفه له و عاصی ئه‌بی كه‌وتويه دوى نه‌فس و هه‌وا ". " خه‌وـفـ مـهـوـلاـ بـیـنـهـ دـلـ ئـهـیـ خـافـلـ بـیـ عـهـقـلـ وـ هـؤـشـ — تـاـ نـهـبـیـ رـؤـزـیـ قـیـامـهـتـ توـوـشـیـ دـهـرـدـیـ بـیـ دـهـواـ " (دیوانی صابری، ص ۵۳).

كـهـواتـهـ ئـهـرـكـیـ سـهـرـهـکـیـ مرـؤـوفـ لـهـ دـواـیـ نـاسـینـهـوهـیـ خـوـیـ لـهـ رـوـانـگـهـیـ " صـابـرـیـهـوهـ " مـلـکـهـچـبـوـونـهـ بـؤـ فـهـرـمـانـهـکـانـیـ خـوـداـ ، تـاـکـهـ هـوـکـارـیـشـ دـهـبـیـتـهـ رـیـگـرـ لـهـ بـهـرـدـهـ ئـهـمـ مـلـکـهـچـبـوـونـهـ، كـهـوتـنـهـ ژـیرـ بـارـیـ نـهـفسـ وـ شـهـهـودـتـهـ. بـوـیـهـ مـرـؤـفـهـکـانـ کـاتـیـ دـهـگـهـنـهـ تـهـمـهـنـیـکـیـ زـورـ گـهـورـهـ يـانـ توـوـشـیـ هـهـنـدـیـ کـارـهـسـاتـیـ نـاخـوشـ دـهـبـنـ، دـهـکـهـونـهـ دـۆـخـیـ پـهـشـیـمـانـبـوـونـهـوهـ، چـونـکـهـ فـهـیـلـهـسوـغـانـیـ وـدـکـ " بـودـاـ وـ کـونـفوـشـیـوـسـ وـ ئـبـیـنـ مـسـکـهـوهـ .. " باـسـ لـهـوـ دـهـکـهـنـ کـهـ سـهـرـچـاوـهـیـ جـهـهـلـ وـ نـهـزـانـینـ بـرـیـتـیـهـ لـهـ دـهـسـتـدـانـیـ هوـشـ وـ ئـهـقـلـ بـهـ هـوـیـ نـهـفسـ وـ شـهـهـودـتـهـوهـ. ئـایـاـ کـاتـیـ " صـابـرـیـ " بـهـ هـهـمانـ شـیـوهـیـ ئـهـوانـ هـوـکـارـیـ دـوـورـکـهـوـتـهـوـهـ لـهـ خـودـاـ بـوـ گـیرـودـهـیـ هوـشـ وـ ئـهـقـلـیـ مـرـؤـفـ بـهـ دـهـستـ نـهـفسـ وـ هـهـواـ وـ شـهـهـودـتـهـوـهـ بـوـخـوـیـ فـهـلـسـهـفـهـ نـیـیـهـ ؟ گـهـرـ فـهـلـسـهـفـهـ لـهـیـکـیـکـ لـهـ وـاتـاـکـانـیـ دـانـانـیـ پـلـانـ وـ نـهـخـشـهـ بـیـ بـوـ ژـیـانـیـکـیـ بـهـخـتـهـوـدـرـیـ وـ کـامـهـرـانـیـ، ئـهـواـ فـهـلـسـهـفـهـ کـارـ لـهـسـهـرـ روـونـکـرـدـنـهـوهـیـ رـاستـیـهـکـانـ دـهـکـاتـ وـکـ گـهـرـانـ لـهـ رـاسـتـیـ گـهـرـدوـونـ يـانـ جـیـهـانـ يـانـ مـرـؤـفـ وـ بـنـهـرـهـتـیـ بـوـونـ وـ پـهـیـوـهـنـدـیـ نـیـوانـ خـولـقـینـهـرـ وـ خـولـقـینـهـرـکـانـ(عـبـاسـ حـربـیـ، صـ ۴۰ـ).

ئه‌وهی " صابری " باسی دهکا دهرباره‌ی مرؤوف و چونیه‌تی به‌ریوه‌بردنی ژیانی و گهیشتني به به‌خته‌وهری بوخوي فهله‌سده‌فهیه. بويه " صابری " ودک فهیله‌سوفيکي بوونگه‌رايی دهکي به گرفته بوونگه‌رايیه‌کانی مرؤوف کردووه لهوانه " نیگه‌رانی و ترس و نه‌هه‌ماتی و مردن " هه‌موو نه‌مانه دوخی مهترسیدارن بؤ مرؤوف. ئه‌ركى " صابریه " ودک " شاعیریک " گوزارشت لهوه بکه، ودک ئاماژه‌م بوكرد، هه‌ر فهیله‌سوفيکي چون بيرده‌کاته‌وه و چون برووا دهکا، ئه‌وا له‌سر بابه‌تە‌کانیش کاري فهله‌فاندن دهکا. كه‌واته " صابری " ودک كه‌سايي‌تىكى ئيماندار و زانا له بوارى ئایيني ئىسلامىدا، گومانى تيادا نېيە له گوشە‌ئه و ئايىنه‌وه باس له گرفتانه دهکا و چاره‌سەريش بو ديارى دهکا.

كه‌واته کاتى دەلىت :

" خه‌وق مه‌ولا بېنە دل ئه‌ئى خافلى بى عەقل و هوش ... تا نه‌بى رۆزى قيامەت تووشى ده‌ردى بى دهوا " .

بهم جوره ده‌بىنین " صابری " وھسى دوخى مرؤوفىك دهکا، كه له بى ئاكا‌يىدا ژيان به‌سەر دهبا، ئه‌مه به يەكىك له گرفته مهترسیداره‌کانى ژيانى مرؤوف وھسەندىرى، چونكە گەر مرؤوف بھ بى ئاكا‌يى و زانست و زانين رفتار بکا، ئه‌وا تووشى كىشه و قەيرانى زور ده‌بىتەوه، هه‌ر له لېپرسىنەوهى ياساى تا ده‌گاته لېپرسىنەوهى خودايى . " صابری " دهکى به نیگه‌رانىه‌کانى مرؤوف کردووه، بويه له به‌رامبەردا، چاره‌سەرى بو داناوە، " ترس له خودا " به واتاي ئه‌وهى مرؤوف دھبى ئه‌وه بزانى كه " خودا " ودک چاودىر و زانا ئاكاى له سەرجەم كار و رفتاره‌كان هەيە، بويه پېۋىستە ئه‌وه بزانىن، " خودا " ئاكاى له منه چى دەكەم، چون رفتار دەكەم، چون بير دەكەم‌وه، كه‌واته دھبى كاره‌كانم له ئاستى ئه‌وهدا بى، ژيانى به‌خته‌وهى مسوگەر بکەم، بويه كاتى مرؤوف به‌رددوام پېچەوانە ئه‌مه رفتار دهکا، كاتى رووبەررووی مەرگ ده‌بىتەوه، ئه و كاته دهوا و چاره‌سەر بۇ نەخوشىيەكەي نېيە، نیگه‌رانى و دل تەنگى میوانى ئه و دھبى. بەلام " صابری " چاره‌سەرى بۇ ئه‌مه دوخە داناوە كاتى دەلىت :

" صابری وا چاکە تا ماوى لە دونيا عومرى خوت ... سەرق مه‌ولا كە لە مه‌ولا تەركى مال و (ماسوی) " .

لىرەدا دوا قۆناغى ژيانى مرؤوفەكان چۈن بير بکەنەوه، ئايا ئه‌وان به‌رددوام بن لە رفتارى خراب و نا پەسەند يان چاكتى وايە بير لە خۇيان كەنەوه و بە دواي چاره‌نۇوسى خوياندا بگەرپىن ؟ ئايا تەرخانكردنى هه‌موو كات و تەمەن بۇ كۆكىردنەوهى سەرودت وسامان و لە بيركىردنى دوا رۆز و چاره‌نۇوس مرؤوف دەگەيىنە كوي ؟ سەرودت وسامان رزگارى دهکا لە نیگه‌رانىه‌کانى دوا رۆز ؟ نەخىر، هه‌موو ئه‌وه دەزانىن، بويه " صابری " بانگەشەمى مرؤوف دهکا بە ناوى خويەوه " صابری "، دوا ساتەكانى ژيانىت تەرخان بکە بۇ گەرانەوه بولاي " خودا " چۈنكە رزگاربۇونى تو بە كۆكىردنەوهى مال و سامان نېيە، بەلكو وزاھىتانه له‌وه و گەرانەوهى بۇ لاي خودا و گەيىشتنە بە به‌خته‌وهى بالا. ئه‌مه پەيامى " صابریه " بۇ مرؤوف " بزانى ئه و كېيە، ئه‌ركى چىيە، چۈن رفتار بکە، بۇچى ھەولبىدا، بۇ كوي دەروات. ؟ گەر مرؤوف ئەمە زانى، ئه‌وه لە هه‌موو

ئه و گرفت و کیشانه‌ی فهیله‌سووانی بونگره رایی باسیان کردووه رزگاری دهی . ئایا بوجی " صابری " و شاعیرانی تری کورد فهیله‌سوف نه بن ؟.

ته و هری سییه‌م : مرؤف له نیوان جه و هه و دیارده‌دا (خویندن و یه‌کی لوجیکیانه).

مرؤف و دک زینده‌هودریک له پیکهاته‌ی جیاواز و ناکوک دروستکراوه، له‌وانه " چاکه و خراپه " و " بروایی و بی‌براوی " و " ساغی و ناساغی "... هتد. بؤیه زانا و فهیله‌سوفه‌کان کاتی باس له مرؤف دهکن ئامازه به بونی ئه و لاینه‌نے ناکوکه دهکن، به‌لام له رووی لوجیکیه‌وه مه‌حاله‌یه کاتدا ئه و دوو لاینه‌ه له مرؤفدا کوبنیه‌وه به‌مه دهوتری ياسای ناکوک " ناکوکه‌کان به یه‌که‌وه کونابن‌وه " (حسن، ص ۲۴). به‌لام شیاوه یه‌ک له دوو پیکهاته‌ییه خوی له رفتاری مرؤفدا نیشاندا و دک ئه‌وهی بیّن " مرؤف چاکه " یان " مرؤف خراپه ".

لیرهدا گهر پرسیار بکهین، ئایا ناکری مرؤف‌هه لگری هه‌ردوو لاینه‌بی‌له یه‌ک کاتدا ؟ مه‌به‌ستم مرؤف " چاک و خراپ بی‌ " یان مرؤف " برودار بی‌ و بی‌ بروا بی‌ "... چونکه له رووی لوجیکیه‌وه ناکری به‌و جوره باس " له مرؤف بکهین ، چونکه ئاماده بونی دوو ناکوک له یه‌ک باهه‌تدا مه‌حاله‌وه دک " جون ستیورات میل " ده‌لیت : " گهر ئیمه تایبه‌تمه‌ندیک بؤشتیک بسهمینین که دروسته و گهر دزکه‌یه که هه‌مان کاتدا بسهمینین ئه‌وا ئیمه تووشی ناکوکی ده‌بین " (حسن، ص ۲۴). به‌لام له روانگه‌ی " صابریه‌وه " گهر و دک دوخیکی سایکولوچی بروانینه باهه‌تکه ، ئه‌وا مرؤف‌هه لگری ئه و دوو لاینه‌یه ، بؤ زیاتر رونکردن‌وه ئه‌م باهه‌تکه ، بؤ چه‌ند ده‌قیکی شاعیری کورد " شیخ نه‌جمه‌دین شیخ عه‌بدوله‌رحمان " ناسراو به " صابری " ده‌گه‌ریمه‌وه که باسی مرؤف ده‌کا له رووی پیکهاته‌وه. له ده‌قه‌کانی " صابریدا " هاتووه که مرؤف ده‌کری له‌یه‌ک کاتدا هه لگری دوو تایبه‌تمه‌ندی ناکوک بن که له رووی لوجیکیه‌وه مه‌حاله‌وه ناکری له مرؤفدا کوبنیه‌وه. به‌لام " صابری " به جویریک ئامازه به‌وه ده‌کا که له راستییدا زؤر له مرؤفه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه به‌و جویره رفتار ده‌کن. بؤیه لیرهدا ده‌بینین " صابری " له و هسفی مرؤفی ئه‌م سه‌رده‌مدا ده‌لیت :

" به زاهیر رهنگی ئه‌بیوبی به باتین جه‌نگو ئاشوبی - به سورهت حه‌زرهتی موسی به سه‌نعمت سامری تاکه‌ی ". ده‌مت ته‌سبیح و ته‌هله‌لله دلت بازارو توتیله - ته‌ریقی لای (محمد) بی به - عیسی - موشه‌تکه تاکه‌ی. (صابری، ص ۱۹۴).

سه‌رها تا " صابری " له و هسفکردنی مرؤفدا بؤ رواله‌تی ده‌گه‌ریت‌وه به که‌سیکی چاک و خواناس و هسفی ده‌کا ئه‌مه بؤخوی راسته، چونکه مرؤفه‌کان له رووی سایکولوژیه‌وه حه‌ز ده‌کن به‌ردده‌ام و دک که‌سیکی چاک و ده‌ست پاک و خواناس خویان بو کۆمەلگا ده‌ریخن، هه‌ر بويه ئیمه‌یه مرؤف له دوخیکی هه لخه‌له‌تینه‌ر ده‌ژین ، رؤاله‌ت و دیارده‌ی ده‌رکی مرؤفه‌کان مايه‌یه هه لخه‌له‌تاندی ئیمه‌ن. ده‌مانه‌وه دک " ئه‌بوب " پیغه‌مبه‌ر ئاسا پی‌ناسه‌ی خۆمان بکهین ، و دک که‌سیکی ساده و سه‌لار و ئارامگر خۆمان نیشان‌بدهین ، به‌لام له جه‌وه‌ه‌ردا و ا

نییه، له ناوهر ووکدا خراب و دلپیس و شهرانگیز و خوین مژ و پیاوکوزین. ئەم دوو لاینه ناکری له يەك کاتدا له مرؤقدا هەبى، بەلام وەك چۆن له زانستا ئەو ياسا لوجىكىيە له كار كەوتۈوه، بەھەمان شىۋە مرۇقېش ئامادەيى خۆى نيشانداوە كە كار بەھو ياسايە نەكا. بۇيە مرۇقەكان رۋالەتىيان شتىكە و ناوهر ووکيانىش شتىكى ترە. ئەم حورە مرۇقانە مەرسىيدار ترىين مرۇقىن بۇ ژيان و كۆمەلگا، چۆنکە ئىيمە نازانىن جەوهەرى چۆنە بەلام بە روالەت وەك كەسىكى چاك دەردەكەوى. "صابرى" پىيەنە كاتى ئەم مرۇقانە له زىابۇوندان كە له پەيام و شەرعى خوا و پېغەمبەرەكەى دوور دەكەونەوە. ئايا له ئىستادا مرۇف لە كام دۆخىدaiە ؟ وەك دەزانىن مرۇقى سەددى "21" وەك فەيلەسۇفانى وەك "فوکوياما - ماركوزه" ئامازەيان بو كردووه، زياتر بە هوى پېشكەوتنى زانستى و تەكىنەلوجىيەوە له رەھەندى روھى يان ئايىن دوور دەكەونەوە و دەبن بە كوبىلەي كەرسە و تەكىنەلوجى. بە نموونە روالەتى مرۇقەكانى ئىستا بانگەشە بودادپەرودرى و يەكسانى و ديموكراسى دەكەن.... لەبەرامبەردا هەزارن كەس لە ژىر دروشمى جىادا لە ناوەبرىن. ئايا ئەمە ئەو نىيە "صابرى" وەسفى كردووه، كە دەلىت : لەزاهىردا وەك ئەبىوبى و لە باتىندا جەنگو ئاشوبى !!. بەلى لە جەوهەردا گورگە و شەرانگىز و خوين رىيە. يان خۆى وەك "عيسا" پېغەمبەر نيشاندەدا " كە رىزگاركەرى" جىهان بىن، بەلام بۇ خۆى رۇوخىئەرى جىهانە، وەك ئەوەي لە ئىستادا رۇوەددا. بۇيە هەر كاتىك مرۇف بە هوى سەرۇوت و سامان و بازار و پارەوە لە شەرعى خودا دوور كەوتەوە، ئەوا بىزانە ئەو مرۇقە رەھەندى مرۇقىي تىادا نەماوە، بوتە گورگىك و درنەدەيەك بەردىوام لە هەولى لە ناوبردنى مرۇقايەتىدایە. ئەوەي جىگاى سەرسورمانە لېرەدا، ئەوەيە مرۇقەكان بەھەمۇ بىر و بوجۇونە ئايىنە و مەزھبىيە وەكانەوە لە رۋالەتدا وەك كەسىكى چاك و خوبەخت و ئارامگەر دەردەكەوەن، بەلام لە راستىيادا وانىيە. بۇيە "صابرى" لە وەسفى مرۇقەكان بەردىوام دەبى و دەلىت : " بە رۇز تەسبىح و سجادە بە شەو تەدبىرى سەر جادە" هەروەها دەلىت: " بە رۇز مەردى خوا ناسى بە شەو جەردەي دزو عاسى" (صابرى، ص ۱۹۴).

لېرەدا "صابرى" بۇ خۆى دۆخى مرۇقەكانى بىنیوھ بۇيە بەھو جورە وەسفيان دەكى، كەر تەماشى مزگەوت و پەرنىتىگاكان كەي، ئەوە دەلى هەممو مرۇقەكان "مرۇقى چاكن" ، بەلام كاتى لەگەل رفتار و هەلسوكەوتىيان بەراوردى دەكەى، پېچەوانە دەبىنى. چۆنکە دەم بەزىكىر و دەس بە تەسبىح دەبى كار و رفتارى جوان و مرۇقىي بەرھەم بىنى، ئايا ئەمە وايە ؟ ئەمە حەقىقەتى مرۇقە، ئەو لە شەودا نەخشە بودەن و لە ناوبردنى مرۇقەكان دادھەرېزى، بە رۇزىش دەم بە زىكىر و تەھلىلەيە، مرۇقىي راستىگو و راستەقىنە، ئەوەيە كە دەم و دلى يەك شت بن، ئەو شتە چاکە بىن يان خرابە، كىشە نىيە كەر مرۇقى خراب ھەبى، كىشە ئەوەيە كەسى خراب وەك كەسىكى چاك خۆى پىناسە بکە ؟ ئەمە دۆخىكى ترسناكە، چۆنکە تو نازانى كىي خراب و كىي چاکە. لېرەدا بۇ مرۇقى موسىلمان و ئىماندار مەرجە بە دل و زبان چاك بىت نەك بەيەككىك لە دووانە. ئەوەي "صابرى" وەسفى كردووه، مرۇقىي فاسقە. ئەم مرۇقە وەك گورگ و مار وايە نازانى كە زەبرو زيانىت پېىدەگەيىن.

(2017) كۇفارى زانكىي پاپەپىن - سالى چوارەم، زمارە (12)، كانونى يەكىمى

(194)

كۆنفرانسى (كارىگەری زمان و ئەدەب لەسر بنىادى هىزى و درېزپېىدىانى زانستى)

e-ISSN (2522-7130)

p-ISSN (2410-1036)

خواه گهوره له قورئاندا ودسفي مروّفی کردووه بهودی که نهزانه ، به چی نهزانه ؟ بهودی که پهیامی خودا له رفتارهکانی جی به جی ناکه. چونکه گه مرّوف به پیی پهیامی خودا رفتار بکه ، ئهوا خراپه و نههameتی و ناخوشیهکان کهمر دهبون، بهلام مرّوفهکان پیچهوانهی ئهوه رفتار دهکمن، بویه دوختی ئهمرومان وايه. لیرهدا " صابری " دهليت : " به ددم سوق به دل عاسى تهريقي عاميو خاسي - له چوّلى غەفلەتا كاسى كەرو گا پهروهري تاکەي" (صابرى،ص ١٩٤) . ئەمەيە جەوهەری مرّوفى سەردهم به زبان و ددم وەك سوق و پیاو چاك وايه، بهلام له ناخيدا له دلدا وەك گورگى عەجمم وايه، وەك ماري كوبرا وايه، له ناكاودا زەبەرت پیي دەگەينى و ئازارت دەدا. بویه پیویسته زور به ورياييەوە لەگەن ئەو جوره مرّوفانه رفتار بکەين. چارەنۇسى ئەو كەسانە له ناو كۆمەلگادا رwoo رەش و نا پەسەندن ، له لاي خودا بى كەس و پشتىوان و مەرەھەمەتن. لیرهدا دەپرسىن " مرّوف دەبى چون بى ؟ ".

لیستى سەرچاوهکان:

- ١- شيخ نهجمەين "ديوانى صابرى" ،چاپى دوووهەم،كركوك، ٢٠٠٨ .
- ٢- حسن حسین جەبارى، لۆجىكى كۆن و لۆجىكى هاوجەرخ، دەزگای چاپ و پەخشى نارىن، ھەولير، ٢٠١٤ .
- ٣- عبد الحميد شيخه، اعاقم رجال الفكر معتقداتهم الفلسفية و مواقفهم التربوية، مركز المحسوس للبحوث و التدريب و النشر، المعادى، ٢٠٠٢، ٥، ١، ٢٠٠٢ .
- ٤- جورج زيناتى، الفلسفه فى مسارها، الاحوال و الازمـنـه لـلـگـبـاعـه وـالـنـشـر وـالتـوزـيـعـ، ٢٠٠٢، ١، ٢٠٠٢ .
- ٥- ولتر ستيس، تاريخ الفلسفه اليونانيه، ت:مجاهد عبد المنعم مجاهد، المؤسسه الجامعية للدراسات و النشر و التوزيع، بيروت، ٢٠٠٥، ٢، ٥، ٢٠٠٥ .
- ٦- محمد جيدى، الفلسفه الاغريقية، منشورات الاختلاف، الجزائر، ٢٠٠٩، ١، ٢٠٠٩ .
- ٧- عباس حربى، مدخل الى الفلسفه و مشكلاتها، دار النھجە العربية، بيروت-لبنان، ٢٠٠٣ .

پوختەي توپزىنه وەكە:

لەم توپزىنه وەدا کار لەسەر لايەنى هزرى فەلسەفي شاعير كورد "شيخ نه جمهەدين شيخ عبدالرحمان به رزنجى" ناسراو بە " صابرى" ، ئەم شاعيرە لە ديوانەكەيدا گرنگى زۆرى بە مروڻ داوه و لە ديدىكى فەلسەفيانە وە باسى لە كىشە و گرفته كانى مروڻ كردووه بە تايىبەت كىشەي "ئونتولوجى و مەعرىفى" . ديوانى " صابرى" بۇ ئىمە وەك كەرسەيەكى خام وايه تا ئىستا باس لە لايەنى فەلسەف و هزرى ئەم شاعيرە نەكراوه، بۆيە گرنگى ئەم توپزىنه وەدە بريتىيە لە ناساندىنى لايەنى فەلسەف ديوانەكە و روونكردنە وە رەھەندە فەلسەفيەكانى ديوانەكە و گەرانە وەدى دەقە فەلسەفيەكانى بۇ فەيلەسۋفانى وەك " ئەفلاتون و ئىبن سينا..." .